

ГОЛОС України

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 21 ◆ Четвер, 31 січня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

Траплялося, вони й раніше потрулювали разом.

Для мільйонерів то була буденна робота, а для солдатів та матросів — маленьке свято: не нудитися в казармі, гуляти, припорожені, вечірнім ністом споглядаєш дівчат, вітрини магазинів, афіші кінотеатрів, милуєшся мирним світлом чужих вікон.

Ну, часом спіймаєш наївного «самоходчика» першого року служби та доправивши його в комендатуру — ото й увеселиш тебе клопіт.

Так було донедавна.

Мабуть, щось сталося з «самоходчиками». Можливо, вони щовечора йдуть у «самоволку» цілими ротами, батальйонами, полками, при зброї, й це починає загрожувати нашому добробуту й благополуччю, тим же вечірнім вітринам наших магазинів? Та й цивільні щось розходилися без догляду, самі по собі...

У таких разі, звичайно, варто розгорнути проти зловмисників усе, що є під рукою, аж до самохідних артилерійських установок. Нехай знають — наші вітрини недоторкані, а права споживача — священні, і взагалі тепер щодня буде свято з військовим парадом. Чого нам ще?

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ВІДІЗД ДО ШВЕЙЦАРІЇ

Для участі в Давоському сим-
позіумі 30 січня з Києва до Швей-
царії відбуде Голова Верховної Ра-
ди Української РСР Л. М. Кра-
вчук.

Про відкриття третьої сесії Верховної Ради Української РСР дванадцатого скликання

Відкриття третьої сесії Верховної Ради Української РСР дванадцатого скликання відбудеться завтра, 1 лютого 1991 року, о 10-й годині ранку в сесійному залі Верховної Ради Української РСР, вул. Кірова, 5.

До відомо депутатів Верховної Ради Української РСР

Рестреція народних депутатів Української РСР, які прибу-
ли на третю сесію Верховної Ради Української РСР, прова-
диться з 9-ї до 19-ї годин в будинку Верховної Ради Україн-
ської РСР, вул. Кірова, 5. Вхід з 2-го під'їзду, телефон
293-06-79.

ОГО

одні член
КПРС.
янин, наро
у. Яким був
Україну? Чи
Батьків

складним.
можу сказати,
альністю, бо
тому місті, де
всіх заслан
навіть певна
В нашому се
нці в основ
ого притоку
Ермака. Во
й вийшли
росіянами в
всіх, хто
я з дитини
що в нас у
івак росіє
основному —
«Скакал
тну», «По
», дуже лю
пісні. І я
ався: чому?
мабуть,
завжди хотів
Україну, але
вовав тут.
А мені вда
Дніпропетров
будівництво
лі запросили.
хав.
е, на вашу
ці чи права

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

однини вище.
макати, але
ирему люди
тискати. Інак-

ше — це націоналізм.
— Що таке, на вашу думку, щастя й коли ви відчуваєте себе щасливим?

— Щастя, як на мене, скороминуче. Але я — оптиміст, тому часто буваю щасливим. Ніколи не забуваю тієї миті, коли у мене в 45 років народився син. І сьогодні кожен день спілкування з ним — це щастя. Щасливий я й тому, що сьогодні займаюся своєю улюбленою роботою.

— А сім'я не проти того, що «батьа» надовго покидає її у службових справах?

— Сім'я в мене невеличка: дружина-економіст, донька, син. Доньці — 27 років, вона викладає в Тульському педінституті біологію. Син вчиться у першому класі. В сім'ї — повний «консенсус», ми не заважаємо одне одному, довіряємо, бо розуміємо: кожен робить потрібну справу.

— Ви знаходите контакт із сином? Вірте, що він житиме в суверенній демократичній Україні?

— У нас із сином дорослі стосунки, я хочу, щоб він жив і отримував все за свою працю, був чесним і перед собою, і перед людьми. Я вірю в те, що син мій не відчужає на собі порушення прав людини, хоча шлях до цього складний і тривалий, бо наші демократичні паростки ще дуже слабенькі. А де він житиме — в суверенній Україні чи в суверенній Бразилії — це його справа. Хочу, звичайно, щоб він був зі мною, а це означає — у суверенній Україні, яку я ніколи не покину.

Він бесіду спеціальний кореспондент «Голосу України» Володимир СКАЧКО. Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Новини з усієї України

КИТАЙСЬКИЙ ДОСВІД ДОПОМОЖЕ

ЛУТАНСЬК. Уперше в Донбасі побувала делегація торговельно-промислових кіл Китайської Народної Республіки. Обговорювалася можливість розширення економічних зв'язків та створення спільних сільськогосподарських підприємств. Підписано угоду про створення при готелі «Жовтневий» ресторана з традиційної китайської кухні. За нинішнього дефіциту на виделки це, мабуть, єдиний вихід вчитися їсти паличками.

Юрій ЧЕПУРНОВ.

КОЛГОСПИ: ПОЧАТОК КІНЦЯ!

Хмельницька область. Трудовий колгосп «Прародителів» (село Орнін) «Комуніст» (Нігін), імені Купріяна Спасюка (Підпильня), «Маяк» (Абрикосівка), імені Калініна (Руда), «40-річчя Жовтня» (Жванець) та імені Чапаєва (Чабаківка) перетворили свої господарства на акціонерні товариства. Ставши власниками, селяни, крім зарплати і премій, одержуватимуть від 6 до 15 відсотків дивідендів, будуватимуть, не питаючи в начальства дозволу, об'єкти соціальної інфраструктури.

В. МИХАЙЛЕНКО.

З ТОЧКИ ЗОРУ «ПОГЛЯДУ»

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. Тут побував і зустрівся з глядачами Олександр Політковський. Вів розповідь, що колектив «Погляду» подав позов до суду на народного депутата СРСР, голову Держтелерадіо Л. Краченка, який заборонив телепрограму з політичних міркувань, що не передбачено законом. Чимало підприємств та організацій вже оплатили майбутні

рекламні сюжети в «Погляді» — можуть бути немалі фінансові збитки. Команда «Погляду» намагається відновити роботу на ЦТ, але не виключено, що їм доведеться перейти на телебачення Росії.

Микола НЕЧИПОРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

НЕЗАЛЕЖНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

КИЇВ. Свідомство про рестрацію одержала від Держтелерадіо УРСР редакція Незалежного телебачення України. Можна сказати, що в республіці з'явилася альтернативна аудіовізуальна комунікація. Засновник НТУ — правління творчо-виробничої акціонерної фірми «ТБ Старт».

Мета редакції НТУ — поширення оперативної та об'єктивної інформації про соціально-економічні, культурні проблеми республіки, Києва та області, ознайомлення глядачів з подіями в країні та за рубежом. Мова новоствореного телеканалу — українська.

Валентин БУГРИМ.

НОВА АДМІНІСТРАТИВНА ОДИНИЦЯ

Вінницька область. Після 28-річної перерви на карті Вінниччини знову з'явився Чернівецький район. З найбільшого в області Могилів-Подільського району виділено до складу нової адміністративної одиниці одне селище, 12 сілрад. На їх території розміщено 3 промислові підприємства, 14 колгоспів і 3 радгоспів.

Відбулася перша організаційна сесія, на якій сформовано робочі органи Ради. Головою райради обрано В. Сауляка.

Віктор КАРАУШ.

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНЦІВ, ЯКІ ПРОЖИВАЮТЬ ЗА МЕЖАМИ РЕСПУБЛІКИ

Шановні земляки, брати і сестри! У Комісії Верховної Ради УРСР з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і міжнародних відносин створена підкомісія зв'язків з українцями, які проживають за межами республіки.

Ми були б вам дуже вдячні, шановні земляки, за повідомлення нам своїх адрес та короткі описи стану українського освітнього, громадсько-політичного життя у місці вашого проживання. Сподіваємось, що наші контакти стануть корисними та допоможуть становленню культурного, освітнього та громадського життя українських громад поза межами УРСР.

Наша адреса: 252019, Українська РСР, м. Київ-19, вул. Кірова, 5, Верховна Рада УРСР, Комісія з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і міжнародних відносин.

Гориню Михайлу Миколайовичу.

ПРОГРАМА НОВОГО МЕРА

Цілий рік пішов на те, щоб депутати Київської міської Ради вибрали голову міста. І ось тепер вони, нарешті, заповняли свій вибір на Г. Д. Малишевському. який одночасно очолив і міську Раду народних депутатів.

Недавно Григорій Дмитрович провів свою першу зустріч з журналістами. Відповідаючи на численні запитання, він виявив неабияке знання специфіки депутатської роботи, наболілих проблем міського господарювання. Новий голова має свій погляд на формування бюджету, і на перебудову діяльності апарату, і на те, як згуртувати депутатські сили, незважаючи на відмінності політичних поглядів, на спільні справи.

Задоволення у присутніх викликало рішення Г. Д. Малишевського у тому, щоб не допустити «оювлення» старовинного обличчя Києва, збіднення його зеленого оздоблення. Він не раз наголошував на думці: Київ — місто особливе, і до вирішення проблем, яких набралось останнім часом немало, треба підходити нетрадиційно.

Анатолій КРАСНІНСЬКИЙ.

жету, і на перебудову діяльності апарату, і на те, як згуртувати депутатські сили, незважаючи на відмінності політичних поглядів, на спільні справи.

Задоволення у присутніх викликало рішення Г. Д. Малишевського у тому, щоб не допустити «оювлення» старовинного обличчя Києва, збіднення його зеленого оздоблення. Він не раз наголошував на думці: Київ — місто особливе, і до вирішення проблем, яких набралось останнім часом немало, треба підходити нетрадиційно.

Анатолій КРАСНІНСЬКИЙ.

БАЗАРНИЙ ДЕНЬ

Ціни на ринках республіки цього тижня такі:

(в карбованцях)

	Київ	Рівне	Львів	Суми	Хмельницький	Калуш
Яловичина (за кг)	12	5	15	8	—	8—10
Свинина (за кг)	15	8	18	9	8—15	10
Сало (за кг)	8	4—5	10—12	5—6	4—5	8
Сметана (за л)	—	8	8	5	6	4
Сир (за кг)	7—8	3	10	5	4	4
Мед (за кг)	30	20	20	15	20	20
Олія (за кг)	5	5	10	6	—	—
Картопля (за кг)	1,5	0,8	1	0,7	0,6	—
Цибуля (за кг)	—	1—2	3	1	1	—
Огір (за кг)	0,8	1	1	0,4	—	—

(За повідомленнями власних кореспондентів «Голосу України»)

Вавіловські читання

ОСТАННЯ ЕКСПЕДИЦІЯ

За рішенням ученої ради в Чернівецькому державному університеті імені Ю. А. Федьковича пройде Вавіловські читання. У підготовлених доповідях, рефератах і повідомленнях відображено сторінки яскравого і трагічного життя видатного радянського генетика, розкривається його багата наукова спадщина.

У матеріалах, зібраних і узагальнених викладачами і студентами з особливою ретельністю, відновлено подробиці діяльності створеної під керівництвом М. І. Вавілова експедиції вчених і спеціалістів, яка влітку 1940 року була відправлена з Москви в західні області України для вивчення їх ресурсів, розробки перспектив соціального і економічного розвитку цього регіону.

Вільність людей, які прибули з Москви, залишилися працювати в Галичині, а Микола Іванович з невеликою групою однодумців поїхав на Буковину, щоб ознайомитися з надзвичайно багатим рослинним і тваринним світом

краю. У Чернівцях Вавілов зустрічався з співробітниками і абітурієнтами місцевого університету, який відвідувався після пограбувань і підпалів, вчинених румунськими окупантами, вивчав околиці міста.

Очевидці згадують, як учений із світлим ім'ямем радів, наче дитя, коли на одній із дністровських круч поблизу села Звеничини Закарпатського району виявив арешт землі, де, за його припущенням, ще не господарювала рука людини. Вавілов зібрав тут великий гербарій, яким збирався поповнити свою унікальну колекцію рідкісних рослин з різних куточків земної кулі.

З особливою ретельністю експедиція готувалась до поїздки в Карпати. Вирушили в дорогу теплого ранку в серпні 1940 року задовго до сходу сонця. Вченим треба було добратись до селища Путіла, тут переночувати, а потім вийти на перевал Перкалаба, де Вавілов надіявся розшукати полуб — односторонній дикорослий злаковий рослин, яка стала родо-

начальником усіх сортів пшениць, культивованих у світі.

Починаючи від села Виженка, де дорога бере крутого звороту, Микола Іванович час від часу просив шофера гальмувати, виходив з машини і легко піднімався на нахилішні схили, а потім, сяючи, з наповненим рюкзаком повертався назад.

Біля села Дихтинця колоно несподівано обігнав чорний «Газик» і заступив їй шлях. На дорозі з'явилась група дужих молодців з явно військовою виправкою, але в цивільному одязі.

Микола Іванович, вас розшукує товариш Сталін, звернувся до Вавілова один з прибулх. — Треба негайно повернутись у Чернівці і зв'язатися з Москвою. Сідайте в машину, і ми з терцем вас доставимо... Клацнули двері автомобіля. Остання в житті М. І. Вавілова наукова експедиція була грубо перервана, а вчений опинився в руках берітських опричників.

В. ПЕЛЕХ, кор. Українформ.

СПИРАЮЧИСЬ НА ПЛЕЧЕ ДРУЗІВ

Чимало поневірянь зазнали учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, перш ніж медична комісія встановила зв'язок захворювання з роботами у «зоні». Значна кількість «ліквідаторів» стали інвалідами. Побороти різні життєві перешкоди легше, спираючись на плече друзів.

З цією метою днями у Києві створено місський комітет соціального захисту інвалідів та потерпілих внаслідок чорнобильської катастрофи. У роботі установчої конференції взяли участь працівники правоохоронних органів, пожежники, колишні атомники, будівельники, які зводили «саркофаг». На конференції було затверджено статут комітету та прийнято звернення до Верховної Ради Української РСР. Головою комітету обрано бригадира прохідників метробуду, чорнобильського інваліда Олександра Гулевського.

Владислав РЕЙСЬКИЙ, кінооператор. Київ.

Відомого
ника Миколу
шенням узят
родному вер
ауєш. Адж
боти експло
і США, Нім
в Угорщині
серію гравю
історичних
міст руских
ло представ
розгорнутої
ЮНЕСКО а
такі запро

З

Прийнят
конференції
грами й ста
своє народ
«Демократ
Розповід
ціації, депу
ди народних
мардак:

— Створ
тичної Сум
хідний крок
склалася. А
танним часо
дедали біль
кн розбрід
тація. Полі
фоні дефіс
дій у вкр
важливих д
лем, звичай
авторитету
маторам. Я
му, як спр
різних парт
руско конст
робітництва
повіді ми н
асоціації.
членами с
групи з мен
обласної Ра
татів, ос
СНУМу та
Асоціація
тором, зокр
що до перев
області на
ни, приват

Шукайте
моложаву,
ну, має «Ж
що всі від
розпорядж
кого райве
нового... Г
ної Праці.

«22 січня
зько 12 год
ка на авто
з двома чо
лишились у
медувавши
райсоцбезб
деном Лен
«Серп і Мо
алістичної
жати грома
К. С., пенсі
села Шевч
льського ра
при цьому
сію». Це —
повідомлен
управління
справ. Пот
що незнайо
діла задато
ска — 186
ли вона ро
городи зник

31 січня 1991 року. № 71

ЗАХИСТИТИ ДІЛЮ ВУ ЛЮДИНУ

**ПОКИДАННЯ СПІЛКА ОРЕНДАРІВ І ПІДПРИЄМЦІВ
УКРАЇНИ. — ВВАЖАЄ ПІ ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР,
КАНДИДАТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ НАУК
ВІКТОР ХМІЛЬОВСЬКИЙ.**

— Захистити треба ділянку людини в очі, — господаря. Адже почуття господаря, за яке ми так безуспішно боремось, а попередній роки, означає насамперед «ефективно, а кріпучком для себе і для інших роботи справу. Чи поділяють члени Спілки таку позицію?

— Безперечно. Деякі літати ці економічні категорії і нашої свідомості сприймалися в «середньостатистичному» обчисленні заклади благополуччя цифри у звітах, і магазини, що стають дедалі прозорішими, в цілості. І якщо хто-небудь намагався нависати хоч найменшу ініціативу, що вилла врозріз і з системою, він став негодним.

Хіба раніше не звучала, як лайка, репліка «дядисю, дядисю, дядисю». Короче ми крадіж, сьогодні ми біда крадіж, може тому, що зняли ділових людей.

Перші кроки до відторгнення підприємств, крім закладів кооператорів, роблять орендарі. Хоча ми тини й іншими принципово відмінності не бачу. Але аналізуючи, що орендарі прокладають правильний шлях до становлення різних форм власності, в тому числі і приватної, до підняття монополію виробництва, надання ринкової гнучкості всій економіці.

Агітувати за оренду сьогодні немає потреби: близько шість тисяч великих і малих колективів України працюють в умовах оренди. І на кожному з них — стійке зростання виробництва на 15—30 відсотка, тоді як у цілому по республіці не більше відсотка. Проте, орендний рух розвивається в Україні все-таки дуже повільно.

— Чому ж?

— Ще на устновочному з'їзді шлося про «хочімо по бюрократичних мук», перші цілі колективів дістали право господарювати самостійно. Різні відомчі, підзаконні акти, тлумачення стоять на перешкоді переходу на оренду, закривають шлях до роздзерзання власності. Відомчі бюстони не так просто здолати.

Саме тому з перших днів існування Спілки обрали, на мій погляд, єдино правильний шлях боротьби з цими перешкодами — шлях кооператорів. За дуже короткий строк група висококваліфікованих спеціалістів Спілки — економістів, юристів, господарників — підготувала альтернативний законопроект про оренду й розповсюдження. Він єдиний у республіці був опублікований у пресі для широкого обговорення. Завдяки публікації ми одержали велику кількість додаткових пропозицій і в

підсумку підготували остаточний варіант проекту Закону УРСР «Про оренду», яке разом з Комісією з питань економічної реформи та управління народним господарством Верховної Ради Української РСР.

Проект було максимально узгоджено з урядовим варіантом, який, до речі, є конституційним у ринковому застосуванні, ніж Основні закони Союзу РСР і союзних республік про оренду.

Крім того, погоджуючи свій варіант законопроект з урядом, ми намагалися запобігти загостренню атмосфери в парламенті під час його обговорення. А цього можна досягти, лише ретельно працюючи на підготовчому етапі з урахуванням результату висновків громадської думки, що Спілка й зробила.

— Як їй інтереси своїх членів відстоювала Спілка за цей час?

— Головним чином правова. Наприклад, попередній уряд республіки прийняв кілька постанов, які суттєво обмежують, гальмують оренду та роздзерзання в кількіска галузях.

Скажімо, він диктує і хоча стаття орендарів, це не можна. Дружаря на оренду перейти не може. А обмеження щодо востачальницьких організацій, які не можуть походити на оренду, — взагалі дикте. В усьому світі це найбільшій підприємці.

Ось Спілка й доводиться виступати в арбітражну боротьбу.

Одну з таких постанов за клопотаннями Спілки уряд скасував. Щоправда, тут є для нас і позитивний момент: натрапили на неможливість обмінювати інформацію для підготовки законопроектів.

Не простішою є ситуація щодо малого бізнесу. Союзний уряд регламентував чи селіть працюючих на малому підприємстві до 200 чоловік, а наш республіканський змєнів до 50. Це, звичайно, знизило потенціал малого бізнесу.

— Кому конкретно доводилося Спілці?

— Не тільки своїм членам, а й тим трудовим колективам, які лише стоять на шляху підприємництва, в тому числі оренди. Власне, хто їм подасть допомогу за такого могутнього опору бюрократичного апарату, якщо не ми. Крім того, це наші потенційні члени.

Досягти характерним є один з останніх випадків: «дєсь про позов управління «Будмеханізація» до апарату тресту «Саваторіобуд» за безробітний діяч механізаторам дозвол на оренду, управління тресту погрожував

Держарбітражу УРСР страйком.

Кожний з таких прикладів переконує в тому, що на шляху орендарів, як правило, стоять зайві управлінські структури, які люблять зациплятися, що називається, без діла.

Очевидно, ці приклади свідчать про гостру необхідність діяльності об'єднання членів Верховною Радою республіки законів про оренду, адміністративно. Відсутність таких актів користуються опортунізм нових господарських відносин. Я вригаду, як тяжко розгубувалося питання з вилучення підприємств колективом Київської шпінглантерної фабрики. Тоді аргументи деяких правління мінусів республіки були тиними: «У нас суверенітет, тому союзні Основні закони доводяться про оренду в Україні не діють. Чекайте...».

— Прийняття законів, і насамперед про оренду, конечно неможливо. Тисячі колективів у республіці працюють на оренді без правової основи. Не зрозуміти цього — означає створити передумови для додаткового соціального напруження в суспільстві.

У той же час народних депутатів часто заохочують політичні прирости, а прийняття найважливіших документів, які мають проснути економіку до ринку, переноситься. Республіканську програму переходу до ринкових відносин необхідно чини скоріше забезпечити практичними механізмами втілення.

З досвіду могу сказати: грамотно впровадження оренди дає швидкий і безперечний ефект. Я не знаю випадків негативного результату. Звідси, мені здається, уряд республіки міг би активніше співпрацювати на ці можливості. А отже, і вразе виперистити консолідувати роль Спілки у піднесенні економічної активності її членів. Поніж ж ми, на жаль, працюємо лише шляхом епізодичних контактів з урядом з ініціативи Спілки.

— Співробітничати тісно, очевидно, Спілці треба не тільки з урядом, а й з іншими спілками. Скажімо, із Сіською малах підприємств України, із Сіською орендарів СРСР...

— Безперечно. Що ж стосується Спілки орендарів СРСР, котра, як відомо, з'явилася радше республіканської, то з її генеральною дирекцією можуть бути лише партнерські відносини. Наша позиція їй уже відомо. До сі вони котли одержувати від нас лише інформацію і поспонували платити послуги.

Важко, що нарізла необхідність створення в республіці асоціації або організації з координаційною функцією. І в цьому, як нейтральній посередник, могла б виступити газета «Голос України».

— Останнє запитання пов'язано із самою генеральною дирекцією. Чи не є це роздута бюрократичною структурою над орендарями? І чим займається дирекція на етапі становлення Сіської? Може, лише продає членські квитки?

До недавнього часу наш штат складався лише з двох чоловіків, сьогодні — постійних працівників шість. На зарплату дирекція заробляє копійки шма, за рахунок різних платних послуг. Внески призначені для допомоги орендарям.

Звичайна частина сил витрачається, по-перше, на законотвірні справки. Але тут ми розраховуємо на економічну комісію Спілки, створену установчим з'їздом на чолі з першим віце-президентом доктором економічних наук М. Єрмошечком.

По-друге, на навчання орендарів і підприємців. Ми підготували кілька пакетів нормативних документів про нові форми господарювання. На базі Київської шпінглантерної фабрики організували навчання з проблем розвитку підприємств, у грудні минулого року провели республіканський семінар з нових форм господарювання. У лютому цього року прийняття основних законів проведемо семінар для юристів. Налагоду жемо банківську справу, зовнішньоекономічну й посередницьку діяльність для членів Спілки.

Розмову вів Валерій ШІЛОМА, власний кореспондент щотижневика «Економіка і життя». Спеціально для «Голосу України».

**ДО УВАГИ
ЮРИСТІВ,
КЕРІВНИКІВ
Організацій
ТА ПІДПРИЄМСТВ**

Вас цікавлять особливості застосування нових законів України або ж правові аспекти нових форм господарювання та підприємництва в умовах становлення ринку?

На ці та інші правові питання ви дістанете відповідей на семінарі «Особливості правового захисту нових форм господарювання при переході до ринку», який відбудеться у Києві 21—22 лютого 1991 року. Семінар проводить Сіська орендарів і підприємців України.

Учасники семінару забезпечуються нормативно-методичними матеріалами, прогнаннями, харчуванням. Порядбачно також культурну програму.

Для участі в семінарі необхідно до 15 лютого переказувати 349 карбованців за кожного учасника (без надання житла — 327 карбованців) на розрахунок юридичного рахунку 1609141 у Печерському відділенні Укробанку Києва МФО 322090 та направити заяву на адресу: 252601, Київ-1, ГСП, бул. Дружби народів, 28, «СОІУ», вказавши дату переказування.

Телефон Сілки орендарів та підприємців України для довідки: 286-49-96; 284-98-98.

СПІЛКА
ОПІДЕНДАРІВ
І ПІДПРИЄМЦІВ
УКРАЇНИ
ОГОЛОШУЄ
КОНКУРС

на краще анвітення у пресі, на радіо і по телебаченні, а також впровадження орєкди на підприємствах, у сільському господарстві, процесу роздержавлення і приватизації, інкористання переваг прогресивних форм господарювання, відродження економічної республіки.

Для переможців конкурсу встановлено премії:

Перша премія — 1000 карбованців.

Дві других — по 500 карбованців.

Три третіх — по 300 карбованців.

П'ять заохочувальних — по 50 карбованців.

Конкурс триватиме до 31 грудня 1991 року.

Опубліковані матеріали надіслати на адресу: 252103, Київ-103, бульвар Дружби народів, 28.

ЖЮРІ
КОНКУРСУ.

Давно бачили недоліки колективного праці. Причому, кожна жінка попола буряки сама, а воно вкрай заважала всі разом. І ніхто не знав на те, як хто обробляв ділянку, як «пройшов» сорідом, що і с. відомо, сорідом зривалися. І висте тоді не могли так працювати. Але вивчала свої завдання, ділянка морю, і висте свій буряк сама. І чин це характеру або вдалі, але, було, й дітей піднімали о четвертій годині ранку, що допомагали, а потім йшли в школу. Тож і результати у нас були крапці, а, отже, й зарплати. Підняли на знак подяки прапор Трудового слави, відзначали нашу працю. Ніхто не зупинювався, мова, дедів або жороба. Але так велося до останнього часу. Тепер — по-іншому...

А почалося все, коли взяли на відгодівлю трохи худоби. Хотілося спробувати свої сили. Адже орєнда надає нові можливості селянинові. Можна й м. маси їсти, і господарство має тримати міцніше. Та й балачки про різні «продовольчі програми», скажемо відверто, остогидли. Такі на Україні корисні, а ми — біди.

Так от узяли в нашому рідному колгоспі на відгодівлю десятих свиней, два гектари цукрових буряків. Розрахунок був такий: годуючи пони до худоби на свій кошт, а в кінці року одержимо по карбованцю 70 копійок за кілограм приросту. Задовольняло це й керівництво колгоспу. Во виме в наступному році голова правління В. Кітук сам запропонував узяти в орєнду свиней. Пообіцяв при цьому, дивлячись, м. бути, на наш успіх, і корми, й будівельні матеріали. Ми з чоловіком згодилися. Поставили літній став, взяли 50 свиней, працювали з душею.

Можливо не писали б ш. рад. якби цього разу нас не обурдили. Нехай дарують керівники колгоспу, але йнакше розумити ставлення до нас, орєндарів, не маємо підстав.

Почалося з того, що догівір офіційно видали лише в жовтні. Мабуть, чин йде в нас справа, чин ні. Ризикувати не хотіли. А ми? Як працювати, коли не знаєш ні умов угоди, ні тонкощів відносин. До того ж, і з юридичного боку тут не все гаразд. Де гарантії, що без відомого документа все не поставити з ніг на голову?

Так воно, до речі, й вишило. В кінці 1989 року нам уже заплановано за кілограм живої ваги лише по карбованцю 30 копійок. Вкрахнувши за корми, за будівельні матеріали, за свиней... Тож

виявлялося, що після цих відрізувань ми не заробили й копійки, більше того — навіть у боргах. От і виникає запитання: а за що, в. бачте, працювати? Та й не арозуміло: хіба люди не бачать, що вчинили?

І хоч опустились до руни, та все ж спробували ще раз. Вирішили взяти 100 свиней і 5 бачків. Для цього треба було розширити прирєб за будматеріалами, але — зася! Немає для нас нічого. Немає, там немає. Візьмемо знову свиней. Екє маємо досвід. До того ж, написали про нас районна газета. Похвалили за те, що за менших витрат кормів результати

Ой, що тут сталося! Давко шукав голова правління под. госпу нагоду, щоб поставити на місце «переводників» від орєнди, себто нас, і ось — ні! Все загав' Василь Васильович розірвав з нами договір, наказав не віддавати кормів для тварин. Бо, бачте, проявили «недисциплінованість», не порадили особисто з ним.

Чим це завершилось? За два тижні тварин, годуючих, скуди. Багато свиней захворіли. Але нолосп не вбогалянини. Немає кормів для орєндарського господарства!

Пішли ми по людях. Почали купувати на стороні, брали й за спекулянткими

А БИЧКИ НЕ ВИННІ

відгодівлі виш, ніж у цілому по колгоспу.

Не сподобалося, видно, це керівництву. Міркують люди так: буде добре у П'якуші, — проб'яже з колгоспу! і вийдуть, що допомагати орєндарям не треба.

Така логіка відбита. За нею діють не тільки в нашому колгоспі. Селяни добре знають, що означає немілість голови. Не скамекаєш вчасно — тоді хоч тікай з рідного села. «Зрозумілими», «зручними», «напівлітими». Яких тільки прависів не почуві! А за що?

Але повернемося до наших справ. Складявся вои так, що ні грошей у нас, ні нормів. Щоб вийти зі скрутного становища, вирішили злати свого бичка.

цинами. Хіба худоба винна?

Але, як кажуть, вийшла коса на наміл. За те, що голова правління так з нами обіймався, закли ми орєндарів свиней в інший колгосп. Отже, позбувшись клопоту від орєнди, мисмо інший — як розрахуватися з колгоспом? За якими цінами? Буз би закон про орєнду, було б і нам легше. А так вийдуть, що вкніи в усьому бички, яких взяли на відгодівлю.

Феєлісія та Євстакій
ПАКУШІ,
коштині орєндари.

Фото
Богдана ПРИЙМАКА,
с. Нова Митиця,
Червоноармійського району
Рівненської області.

Мал. Сергія ФЕДКА.

ПРОФЕСОР СІАС ФЕРМЕРОМ...

Перселлявілл (штат Вірджинія) 17 років тому Чарльз Плені, професор політичних наук університету штату Нью-Йорк у Буффало, і його дружина Союзі почали нове життя і стали фермерами. Ідеї займатися сільським господарством виникли у них давно, і вони часто говорили, як то було б добре рости скоту, трьох дітей на фермі. І коли один із друзів сказав, що побачив Бейнгона продати за 400 акрів (1 акр дорівнює 0,4 гектара) і він шукає партнерів, щоб придбати землю, подружжя Плені думали, як ко. до них туди. Купили землю вчотирьох — чотирьох сім'ї. Професор зміг подукати всього 50 акрів, потім придбав ще 10. У ц. ринку земля була дешево: акр коштував 850 доларів. Нині — 10 тисяч.

Отже Плені стали фермерами у першому поколінні. Близько розташована величезна місто величезно спеціалізацію тваринного господарства: овочівництво. Ясно, що городяни

охоче купуватимуть, скажімо, свіжі помідори, і збері сасогачі або напівредові, аніж зрізні кіліе діли тому невідсталими і привезеними звіделю.

Крім овочів, вирощують Плені й пшеницю, але насолому, якою виставляють гради. Воно не дає змоги рости бур'янам, пропонує колоту, утримує тепло і швидко підсихає. Отже, славі рослини — квасни, діни, огірки, кабачки, гарбузи і навіть помідори, пшениця не суші і теплі — підстилки. Найпершу розсадку Плені, натягнути на обручі, так само, як підмошви денчичин. Перший урожай цього року — шпинат і салат — Плені продають з кілці кілці. Останній — гарбузи — акт у листопаді. А, наприклад, помідори — з середини червня до жовтня. Продають свій гвар Плені з великим задоволенням самі, вирушаючи зоремку на навколишні фермерські базари.

Щоріку фермери чарують мисля посевом овочів, і це допомагає зібрати і навіть збагачити землю. Плені, як орєндари, рідко використовують інсектициди, а в гербіциди узателі не вживаються. Відверто кажучи, органічними їх ферму покли до не навеш, але вони близькі до цього. Добре використовують переважно органічні — гній, компост, мінеральні — у мінімальних кількостях.

Про роботу смію. Вдов Чарльз і Союзі з фермою не впоратися. Тому на веснянолітній період вони мають поїїк. Влітку оголошення у студентських газетах місцевих університетів і коледжів. Баженом працювати на фермі під час канікул завжди вистає. Платять студентам по три долари за годину.

Не змірку: Чарльз і Союзі ПЛЕНІ, американські фермери.

Фото
В. ПОЛЯКОВСЬКОГО
(ТАРС).

ГОЛОС України

НАРОД МІЙ ЗАВЖДИ БУДЕ

— Ми зі шкільних років, Микола Івановичу, знаємо, що всі дороги ведуть у Рим. Та, ось не вчас одні-двіма предавша нас мислючі оселі на Апеннини.

— Я приїхав а апостольську столицю як автор альбому знищених у стелініські часи святині Києва, щоб і побачив світ а Італії. Приїхав на запрошення Українського католицького університету імані папи Клімента І, кардинала Любачівського.

— Отже, це була аксака ваша графіка і репрезентація вільному!

— Так, а приїхав у Рим своєї роботи, щоб ознайомити з ними передусім українську громадськість Італії. Хоч українці на Апеннінах, на ядиму, скимію, від Києда чи Австралії, дуже мало. Але вони там є і про них також не мусимо преля забувати.

— А де розмістив акиаваку?

— У І будинку «Русікум» — це своєрідний центр пропаганди російської православної кирилиці. До речі, він знаходиться на території Ватикану й під опікою Ватикану.

— Роботи з яких вашіх тематичних циклі склали освою «кримської» експозиції?

— Здебільшого то були гравюри з мого відомого циклу «Кієв. Стрічки історії», де я відтворив храми, кишеці під демократичними дасаван «обороти» і релігійні буни предствалені й пейзажі.

— Микола Івановичу, ви проілюстрували десятки книг, зокрема, поетичну антологію «Мій Київ», збіжку дотепі, вблну червоки Максимі Рильського, й люблю змислов ракова Якова Щоголіна, «Вірничі поезії Олеса Голцера... Скімлія, будь ласка, аи

беретесь за худемі оформлення книг тільки тих авторів, чке творчість аам найбільше Ілюнус, чи за виносис Ішнімк критеріями здійснює відбір!

— Коли в хлдова у книжкову графіку — а це було наприкінці сімдесяти років, то бракл я ілюстрацію багатьох книг, що акиодили у андакицях «Молодь» і «Радянський

письменник». Як правило, це були поетичні книжки. Чому сама поезія? Бо вона найбільше йшла мені на думу, я відчував ритм строф, м'ялелю образи. Правда, останнім часом менша працюю над книжковою графікою. Та коли запропонував проілюструвати поетичну книжку Василя Симоненка «Народ мій ся, що цим диям побачива світ у ки-

девантілі «Бесалка», я відразу погодився.

— А чим для вас особкого є Симоненкова поезія?

— То без перебільшення духовна ярчність, бая ллого не може обійтиса жоден українець. А сама особистість поета — один з найкращіших симіологія України. Й незрадний поетичний апостол. «Народ мій ся, народ мій завжди бува. Ніто не перенесіть мій народ — то сятя заповідь поета, лку не мусмо права забусти, і мусимо працювати а поті чола жадлі нашого народу.

— Отже, ілюстрації до творів Шевченка, Рильського, Сосюрки, Симоненка... А хто виступав? Чи творчість сьогодні птуріє у своїх творчій ує, ал, не дає їй споною!

— Василі Стуса. Я думаю, що всі ми у великому борі перед цим великим поетом. І мусимо бодай частково сплатити цей бор.

Коліс бексмертний Микола Гоголь, сказав, що люди, лка побувала а Римі, не можа аважати себе нащесною. Микола Стратілат на тільки відідає апостольську столицю світу, а й приїхав туді зі своєю парсональною істакією. І одержав благословення папи Римського Іоанна Павла ІІ.

Вірно, що то добрий знак на андиколі його нових творчих надій.

Володимир
ВАТРИЧ

Ілюстрації Миколі СТРАТИЛА до книги поезій Василя СИМОНЕНКА «Народ мій ся».

[illegible]

Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ:

Щойно закінчився з'їзд народних депутатів СРСР, з якого я приїхав (букально розчарований, приїхав, не добувши до кінця). Я хотів зробити цю заяву над мікрофоном, але оскільки тут існують певні правила, то моє слово я поспіш йому запису, в який сказав: «Все те, що ви підготували, все те, що потрібно було, але і Михайла Сергієвича, буде прийнято і без мене». 1530

Вже ввечері, в час думки, дорогі, і я поїхав у Київ будувати соціалізм». Зі мною поїхав Сергій Конева, а потім — це кілька депутатів. Я монішив, помінявся, але не в мене перемогли. Моє слово статистично задалось абсолютну, колоретичним.

На з'їзді набиралися лише гроші, більшість північків депутатів не проголосували за відняття суверенітету з союзних республік. Тому абсолютно зрозуміло, що люди, які сидять у цьому парламенті, набагато відстали за своїм і розвитком, і поглядами, як хочете це називати, від того, що сьогодні відбувається в народі. Це трагічна ситуація. І коли Володимир Черняк, виступаючи, говорив, що Весесюнович з'їзд народних депутатів себе вичерпав, то, якби добре подумати, з ним не можна не погодитись.

Сьогодні, як мені здається, всі розуміють: у цьому велетенському центрі нам нічого робити. Нічого!

І я на приклад Чорнобиля
можу це пояснити. Ми ніко-
ли нічого не вміємо, ми ні-
коли не маємо ніякого влас-
ного проблем, ядро, гроші,
призначені для Чорнобиля
будуть «процизуватися» че-
рез Москву, Бухарест, а не
через Київ, і ми не треба ко-
мусь чербером сніжати в Мо-
скві, щоб нам і цього не пе-
реполювали. А ті гроші, які
ми сьогодні йдуть на Чорно-
биль, це гроші, які ми зна-
ємо, я у цьому вчесьності
може сказати: вони майже
від «спалюються» Центром
тут, у «зоні». Ті гроші, які
комісія ідуть на перевірку
Високому дьяльству, бо ту-
ди ніхто з реалізорів не ід-
ти. То бувально за перших
кілька днів вони знайшли
вони, і ми не маємо ніяко-
го, по суті, виражені Цент-
ром. Бо ці гроші переказу-
ються начебто на Україну, а
після цього — у науково-до-
слідний інститут, і гроші
немає не роблять. Україна

І сьогодні ми повинні переконувати людей у тому, що суверенітет України — це не наш національний егоїзм. Це засіб для того, щоб жити нормально, щоб жити по-людськи. Ми самі наведемо лад у своєму домі.

нині немає. І це є причиною зростання правих диктаторських настроїв.

Нам треба твердо в об'єктивності сказати, що демократичні сили також, на жаль, не виконали тих завдань, які стояли перед ними, і того, як це сподівався народ. Мабуть, нам треба було раніше про це сказати, сказати правдиво, що всі ці демократичні джерела у вигляді з'їзду — того жесозвоного мітингу, який нічого не може вирішувати, у англичан так званих демократичних Верховних рад, не призвели до рішучих змін у системі, особливо в системі економічній. Тому ми повинні сказати про загальну кризу радянської системи як такої. Бо та система, яка керувала

Ми давно вже живемо в епоху, коли особливо це проявлялося минулого року — в умовах дуже продуманого імпресізму. І коли вийняти з проекту Союзного договору, це дуже добре видно. З одного боку, це суверенні республіки — держави, які «добровільно входять» і т. д. З другого боку, говориться, що існує суверенна федерація цих держав. Я, звичайно, не великий спеціаліст з таких політичних проблем, але хотів би сказати, що це неслухняний, непослушний, непосидючий за останні місяці. Як я назвав би цей проект великим виханом росіянок-материни, де маленька лалка входить у більшу, більша — у ще більшу і т. д. Але сильні цих лалок не

МИ ДАВИО
ВЖЕ ЖИВЕМО —
АЛЕ ОСОБЛИВО
ЦЕ ПРОЯВИЛОСЯ
МИНУЛОГО
РОКУ —
В УМОВАХ ДУЖЕ
ПРОДУМАНОГО
ЛИЦЕМІРСТВА.
І КОЛИ
ВЧИТУЄШСЯ
В ПРОЕКТ
СОЮЗИНОГО
ДОГОВОРУ, ЦЕ
ДУЖЕ ДОБРЕ
ВИДНО.

ЄДИНА, НЕДІЛИМА

Митро ПАВЛИЧКО:

— Деякі теоретики вважають, що будь-яка незалежність для України — це за-

ся монополістичною напів-вільською централістською організацією — а тепер немає такої організації! — та система Рад виявилася абсо-

МАТРОШКА

Дмитро ПАВЛИЧКО:

— Деякі теоретики вважають, що будь-яка незалежність для України — це заздалека не загибель для людей некорінної національності. Це лицемірство й велика неправда.

Бажання створити незалежну Україну — це не є бажання щастя виторсійську агітацію кл. вбивати росіяні. Навпаки — всі росіяні, всі кеураїшкі, які живуть на Україні, є нашими громадянами. І в ім'я їхньої свободи ми повинні сьогодні зробити якнайбільше для того, щоб вони почувалися в нашій землі, як рівноправні громадяни. І це ми робили, робимо й будемо робити.

Ми повинні з'ясувати, чи зберемо наші письменницьку Спілку і чи будемо в ній у єдності працювати для блага нашого народу, для нашої незалежної української державності? Як і для блага воістину справжнього дружби людей, які живуть на Україні та за її межами. Чи будемо працювати на збереження унітарної держави, яка нас розчавить? Але не розчавить нашого бажання, нашої ідеї і вишого духу. Незалежна Україна, як і незалежні інші держави, все одно поставе, бо це аєднання самого закону світу.

Юрій ЩЕРБАК:

— Це був найчорніший, найреакційніший з'їзд. З'їзд, який практично не задовольнив народи республік, який і став поштовхом до вирішення цих страшних проблем, які тепер стоять перед усією країною. Ничого підбрати ключове слово, яке найбільше передає ситуацію на самому з'їзді. Я ситуацію сформулюю, то це слово «напередодні». Ми стоїмо напередодні дуже серйозного перевороту. Не виключено, що це буде правий контрреволюційний переворот. І про це прямо сказав Єлвурд Амурський Шеварднадзе.

Що відбулося за останніх кілька років у країні? Такі демократія була, гласність була. Та жодних рішучих, не рекоінкових змін — і політичних, і особливо економічних, які визначають рівень життя — не відбулося. І я подумайте, що сьогодні я маю класичні посади й позиві? Ні! Як си ж, які займалися ці п'ять років тому. Наді народу на швидке поліпшення економічного становища айблил напівень, просто у

ся монополістичною напіввійськовою централістською організацією — а тепер немає такої організації — та система Рад виявилась абсолютно безпорядною.

Ми також сперед небезпечно переїхали від тоталітарного соціалізму до тоталітарного капіталізму. І це відбувається. Тому, що номенклатура верхівки переходить на ринки економічні, створює спільні підприємства, винищери товариства. Цей процес іде в усюму Республіці, що той, хто виключено, що той, хто в економічний лад, є народжений у країні, бо так само далеким від нормального ліберального капіталістичного суспільства (хоч це дуже умовна назва), як і ми були далекими від того, що називали «розвинутим» соціалістичним суспільством».

Петро ОСАДЧУК:

— У якій ситуації ми сьогодні опинилися? Навряд чи так воно було насправді за програмовано, але нібито десь там, івжичені, якінісь партіяно-державний розум прорік: «Давайте дозволимо їм говорити. Нехай договоряться до абсурду. Давайте дозволимо їм вийти на першу лінійку вди попусту перекаладати на них відпові дальність. А самі йдимо в тінь до слухного моменту». Щоб, коли візире ситуація перейти в атаку, або, як кві же наш загальний улюблен иень... — вийти з окупа.

І це сталося. Адже та адміністративна система, яка свого часу так наполегливо вимагала від нас. письменників, щоб ми її остівували, не збиралася перебувати в ній. Вона перешиковувала ряди. І за ці перебудовчі роки нічого більш-менш не змінилося. Ми тепер взагалі опинилися перед величезною катастрофою.

Проект Союзного договору найвзав своєю структурою має в тексті десь не менше половини різних статей, сформульованих, що стосуються зміцнення президентської влади. І якщо, не дай Боже, цей проект буде реалізований — а воно до того йде! — то наша історія майбутніх істориків буде періодизуватися (певня річ, я нажаль умовно) таким чином: період російського самодержавства, період партійного самодержавства, період президентського самодержавства.

було 6, зверху залишається лише одна суперлялька — «єдина, недільна матрешка».

Ось ТАКІ міркування. Мабуть, не варто коментувати їх — з ним чітко видно позиції депутатів. Та ось про що насамкінець хочеться сказати.

Там, ми живемо на березі різних річок, молимося різним богам, навіть спінуємо на однією мовою... Але Україна є одна. Як мати дітей різних життів зовно під одним дахом, в одній родині.

І як складеться подальше
доля України, з якою обста-
ви, з якими можливість
вийде вона на люди, у сус-
— то є передусім відібра-
ся й на нас з вами. І на ді-
та вкучає наших.

Пам'ятаймо про це. І оскі-
лько зараз, коли ідея укра-
їнської державності — заіс-
за нашого вчинного сприя-
— може стати реальністю.

Володимир
КРАСНОДЕМСЬКИЙ

ІІ Е Я СПОСТЕРІГ,
КОДИЩЕ НАВЧАВСЯ В

Васяля АРТЮШЕНКА.

— Стах, як ти вважаєш, нам цього чавуну, що виплавляємо, достатньо?

— Е Я СПОСТЕРІГ, нище же начався в інституті... Сидів ялюкс, нудився на лекції, випадив щось розповідав що то про героїне миклує, чи то про бітні даббінг... Стак Нотковський, зосередже ко зачав намагайт чергону поему Тараса Шевченка, в а спробила думати, чи не ого зайнятися, Товстий загальний зошит, який слугував мені на всіх лекціях (голосно...) в літературних випах! І услихав «розумних» заміток, відкривати чомусь не на всіх лекціях (голосно...) в літературних випах! І вліхав ступає гадати стипу справу. А во на, стіна, усеціль була завішана масивними, з добротного матеріалу стендами. А на стендах — ідустріальні і сільськогосподарські пейзажі, фрагменти всенародного доброту і всенародного не такі шасти. Фрагменти і пейзажі виконували роль орнаменту, а головним на кожну стенду була червона лама на ліній. Кожна з ліній мала яскраво виражене тенденцію до задрігання... — від ліній нижнього кута... темпа до правого верхнього. І на кожну ламу чорної ліній — відлісна цифра.

Це були крапки зростання. Від п'ятирічки до п'ятирічки. У зміст вишлялення чазу, сталі, розмиту нацизм, освіти, культури, підвищення врожайності сільськогосподарств і т. д.

І торкнув літкою колючу, скерував його погляд до стени і пошепки запитав: — Стах, як ти викинув, нам цього науку, що випаляємо, достатньо?

Колега пояснив на мене, як па пришесть із космосу. Чазу, який ми не випаляємо, — повторив а настількише, — нашій країні вистаєть.

Ну, ти даси! А я злидн знаю? На перерві я задав не ж саме запитання викладачу, Дмитро Павлович теж злеглого поняття не мав, чи вивчає нам чазу і сталі, а навчавте російських стенди поєвня так:

— Пропаганда рішень апарату, Парком оформи...

Позначалося мені той вперше: а яка відлісна від оскривах дорогих стенди? Небачи? Ну, випаляють стілько то сталі. Ну, стілько чазу. Ну, більше, ніж у минулі п'ятиріччя, воно ж зростає міліарди населення зростає, потреби більші. А для того парком це «оформи»? Щоб ступає викинути? Та ніколи а стілі Парком прекасно зне, що від оних абстрактних творчазу і сталі студентів користі, як від козла молока. Парком «пропагує» рішення. Для мачальства значино, для комісії. Небачи? А миськомому чи обкому — а Києва хай прихаждають чи самої Москви, а тут все в журі роботу парком може на навіть помадати руками. Хоча на ті стенди ніхто й уваги не звертає. Хоча від паркомізації живого людського слова студентів не чути.

Тоді я те точно не визнаючи, якийм словом іменувати ситуацію, у нашій роботі задрігання, а намагався не задрігати, що вона, робота, зроблена або робиться. Винастило прийшло потім і коли став питання прихаждають до життя, аналізувати події, факти і факти. Помічав, прихаждають у нашому коридорі торговельного контору на стілі таблицю. Наруживши зір, довго розглядався оту таблицю, а потім запитав першу ж людину, що вишла з люногса кабінету у коридор.

Сказав, будь ласка, якщо не дай Бог, у нашій конторі вининне поконе, то куди ми бігнемте? До дверей звайнаю,

— усемикуласта па нерозумію, — куди ж іше? І на вулицю... До яких дверей? — Та вони у нас одні... Все правильно, і на «Плані евакуації» так показано бігти до дверей. На тому самому плані, від якого який ніколи і з зупинився (я спеціально опитав майже всіх конторських працівників). Для чого ж тоді таблиця? І не лише у цьому, а в тисячах і десятках, сотнях тисяч інших місць? А для того, що можежники таким робом засвідчують якийсь абсолютизм на цінностях людських реалій на таблицях: поки не горить — ми й не подумали на них дивитися, а як загоріться —

... Нічого чіплятися до фраз. Так прийнято формулювати... Дійсно, багато чого було «прийнято». Зосереджено, з розумним виглядом обличчя писали і проголошували, копіювали в трильйонні примірники: «неулюблено збільшувати», «всесвітньо розвивати», «постійно розвивати», «полегшило достати», «негнотимо удосконалювати»... І все це було імітацією. Імітацією «неулюблено пікування». Імітацією «негнотимо боротьби за...».

Відчуваю, відчуваю, шашини читачу, щось недоовлення, чому такий гнівний голос сльозливий, дитя, мовля, про те, що БУЛО, чи не докості конспіратис у минульщині?

Було? А де ж зупинитися? Не витримави, зліда товстою покривала суцільної імітації прорвалося назовиши йти. Більше того, вони, оговтавшись, вже знову почувують себе «єдиною реальною силою, злітаною».

А загані вони діжею багато на що згадаємо. Потрібно створити конторський умови для трудивних сел? Буде ласка! І ось уже 12 мільйонів «накурів» мить а Рівного до далекого села в Червоноармійському районі. В акторів, і тільки сотні народу, переважно керівного. Вся «верхівка» теж тут. Ну і, значино, преса, радіо, телебачення! Шуму, таму! Занхлених вигуків! Асфальт через село, асфальт на фермисьх подвір'ях, на машинисьх двір. Затишні кімнати відпочинку для докторів. Медичний профілакторій, як де-небудь на хорошому місцями підприємстві. Сауна з басейном, облізюваним голубою плиткою. Кімната пенсіонерів розпашаних на дві частини. Гості прихочують язямиями, а на облізюгах господарів, тваринників... — не видно радості. Вони знають: не для них це добрість імітації, а для ох «екскурсіантів», для газет, для радіо. Галузю буде і, головне, проведемо робота.

Про усемикуласту присутній на тому зібранні ушалежний бригадир і, як данньому облізюванню і лівару, лежати в одній палаті, шепну мені на вухо: — Невже вони справді думають керувати цим дожирю одягачи? І слухачи, аби втілювати класично музують? Нех гнолологічне розуміння, коли кажемо, не палімо не знавемо, а дівчатам яде валичкою купити?...

Імітатори могли все. Могли організувати комунизм в окремих конторних колоксі. Чи продемонструвати монотипність єдності партії і народу — під розпіллі заганяти маси на святковий демонстрації і, перекривши бокові вулиці вантківками та ланцюжками

солдатів, пропустити «адементальний» людський потік центральною магістраллю. Могли продемонструвати братерську дружбу народів у книж, романах, на сцені, на плакатах! І показати усеюму світу горнестю народонадлія — у парламенті в первах між оплесками одностійно голосували країни доярок, шкоти, тили і металодоборники. Висували «золоті руки», наче у парламенті ці довасти ступали.

Бурхлива діяльність імітаторів не могла не перекринити затори на нічній «поверне». Не робота, а Імітація пошлімо затопила країну. Розподілилося безліч конторок і контор, цілих організацій

Стат менше імітації, але ж залишилися, вочирини імітатори. Більше того, вони, оговтавшись, вже знову почувують себе «єдиною реальною силою...»

Зімітувати можна все — єдність суспільства, дружбу народів, роботу, культуру і навіть похвату. Зімітувати не можна лише одного — Правди, хоча і це намагалися робити.

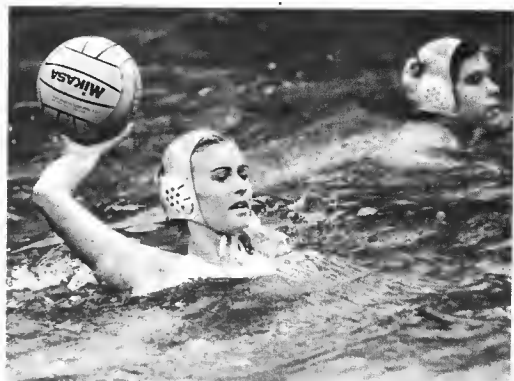
Власний кореспондент «Голос України» по Рівненській облісній, по тілі сьомій, де і народилися в 1937 році в селі Валентин Жилин.

Після шкони працював трактористом, служив в армії, навчався в педагогічному інституті. З 1965 року на журналістській роботі. А в ераціоні облісній, республіканській «радянській Україні». У проміжках між черговими «відрами» життям, патувачим ти життям написав і видав кілька книг, зокрема «Вісники» — «Вісник Із заїт», «Кіарис у смутні, рідкі копоса».

Адреса корупкуну у Рівненку — вул. П. Топчнті, 45, кв. 78, телефон — 2-21-38.

СЕРГІЙ МЕЛЬНИЧУК

Шахіст із замашками... боксера

— Ви, мабуть, щось зади задаетесь? — запитують нас у ці дні колеги-журналісти з інших газет. Моєля, чого ти дали хвалебну інформацію про львівського гроемстера Василя Іванчука, ще за кілька тижнів перед тим, як він сіє за шахи? І чому ж ти претендентів чемпіонату світу в Рівні з лєнінградським гроемстером Леонідом Юдасином. Стож, показали чорноконогого Василья. І навіть самого Гаррі Каспарова попередили, щоб остерігався агресивного галичанина...

Ні, слово щасті, нічого такого ми не знали і навіть самі й не думали, що в Іванчука, якщо хочете, якесь боксерське замашки. Іншаке й не назвали його «некорентну» поведінку по відношенню до Юдасина. Адже наш земляк прантливо вже надіслав у «нокаут» суперника, яврявши у того всі чотири (!) парті матчу, що вони зіграли на старті.

Український гроемстер проявив оті шахові раунди з

неабиякою упевненістю, обачністю і виртуністію.

Номалка Іванчука, яку очолює тренер майстер спорту Фелікс Левік, не тільки відмінно виконує обов'язки, але й знаходило час по-знайомитися з музеями Риги, відвідати концерти. Звичайно, у цього спортивного змагача, на жаль, не найкращий політичний фон. Утім, Василь зацікавився змобілізованим і від наміченого відмовлятися не збирається.

До речі, матч Іванчук — Юдасин у столиці Латвії викликав найбільший інтерес. У залі, де тралася парті, глядачів не бракувало.

Позавчора суперники провели п'яту партію, яка могла стати й останньою...

Так воно і сталося. Іванчук достатньо було зіграти вничью. Він її домігся. Рахунок став 4:0:5. Перемога! І арбітри зупинили годинник матчу. Наш земляк, таким чином, вийшов до четвертого претендентського змагання.

Віктор СТУГНА.

БЛАГОДІЙНІСТЬ ПРАВИТЬ БАЛ

Переможці та призери великих міжнародних та всеукраїнських змагань, які живуть на Волині, збиралися минулого понеділка у Васильськійському районному Будівництві культури на традиційний об'єднаний бал.

Того вечора вони дістали стільки оплесків, теплх усмішок, яскравих червоних гвоздик і різних подарунків, що вони не втратили в ані порівняння з тією увагою, яку приділяли навіть на виргних нині змаганнях. І діваго тут мало. Адже своїх спортивних героїв вітали земляки. Тут же олімпійського чемпіону Юрія Кошова вручили Грамоту Верховної Ради УРСР.

А ще відзначували тренерів, інструкторів фізкультури, директорів спортивних споруд, фізкультурних працівників, спонсорів, які не шкодували грошей на святу справу.

Якось особливо від широко серця спінали цього разу заслужені артисти України Алла Кудалі, Ніна Шестакова та Ігор Демарин, хачею виконували номери нескрапні

ансамбль народного танцю «Еко». І можна було зрозуміти миттєво, бо цей вечір організували ще й на користь Васильської школи інтернатів. Гроші, зароблені артистами, були переведені на рахунок цього закладу. І для дачі не скупилися, робили поспільні внески, щоб підтримати дітей-сиріт. Зібрали близько тридцять карбованців. А потім слово назвали й великі холентни. Васильський шквирдов, приміром, поклав «на діжку» 10 тисяч, а міжгосподарський спортивно-оздоровчий клуб «Рось» з Блодирівського району подарував школярів тиснуку наробництва.

— Цей інтернат не залишимо поза увагою ані в першій річ, розповів голова обласпортивмітету Владислав Олуд. — Допомогамо чим можемо. Інвентарем формою. А оце спортклуб «Іскра» (Васильків) вирішила виділити спеціальному тренеру з хорео на траві, який на стійно веде активне секцію в і тернаті...

Віктор БРАНЦІЙКНИ.
Васильків.

Спільне підприємство-агентство підприємство «Інтермікро» працює на українському ринку

СУЧАСНЕ ЗАРУБІЖНЕ ОБЛАДНАННЯ:

- сумісті і IBM персональні комп'ютери на базі процесора 186, 1286, 1386, 1486
- периферійні пристрої
- допоміжне обладнання
- програмне забезпечення
- засоби зв'язку - міжгабаритні телефони, теледифузори, телефони, телекеси, телеграфісти
- спеціалізовану та іншу оргтехніку.

Гарантується висока якість, найкращі закордонні ціни з зареєстрованих торгових марок PROSYSTEM, QMS, RANK XEROX, GENCROM, STAR та інших кращих відомих фірм.

Забезпечуються спеціальними в залежності від побажання замовника доставка обладнання, монтаж в експлуатацію, сервіс в гарантійний та післягарантійний період.

Замовники можуть бути повсюдно в індивідуальних картках із широким спектром техніки, яка доставляється.

«Інтермікро» готове зустрітись із зацікавленими клієнтами де це потрібно:

Національно-дослідницький центр нових технологій, Ст. ПОДІЛСЬКА
№ 22013, м. Київ-13, вул. Бульварна, 5. Телефон: 294 4131. Телекс: (644) 294 1718

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ІДЕЯ» ПРОПОНУЄ

ДЛЯ КОМП'ЮВАЛЬНИХ АПАРАТІВ МАРКИ
CANON I HEWLETT PACKARD
ЗАПРАВКУ КАРТРИДЖІВ,
ПОСТАВКУ ВИДАТКОВИХ МАТЕРІАЛІВ

для моделей CANON — FC-2, PC-5L, PC-7, NP-1015,
NP-1215, HEWLETT PACKARD LASER JET II, IIID,
HP, III.

АДРЕСА: 220004, Мінськ-4, вул. Суха, 7 (станція
метро «Фрунзенська»).

ТЕЛ. (8-0172) 20-56-96, 33-77-75

ФАКС: (8-0172) 20-56-96

ІНФОРМАЦІЙНО-РЕКЛАМНИЙ ЦЕНТР «СЕНС»

Хоккей

ЗІБРАЛИ ВОЛЮ В КУЛАК

Зіграли ще кілька матчів чемпіонату СРСР з хорею: «Спартак» (Москва) — «Хімік» (Воскресенськ) — 2:3, «Торпедо» (Нижній Новгород) — «Торпедо» (Усть-Каменогорськ) — 6:2, «Торпедо» (Ярославль) — «Динамо» (Москва) — 4:4, «Крилья Рад» (Москва) — ЦСКА — 4:1, «Сокіл» (Ніва) — «Динамо» (Рига) — 5:3 (2:2, 1:1, 2:0). Шайби забили: Валуділі (2), Євгенієвич (2), Кулашов (40), Сильнов (52), Юдасин (53) — у нині, Бодушевський (4), Баттєвський (8), Опліський (23) — у ринан.

Цей поєдинок був дуже несприятливим, на жаль у наших випадках, наскільки кося на наші. Лише в завершальній частині гри виявили неабиякі волюні якості українські хокеїсти, які виграли перемогу.

Турнірну таблицю доповнюють московські динамісти. В них 46 очок. На одне очко відстають «Спартак» і ЦСКА, «Сокіл» з 33-ма очками займає шосте місце.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Чоловік і в час сумісного життя з родичами напівлітним рамонтом будинку, що є особистістю власністю чоловіка. Ми розуміємося, що жінка має право на частину будинку! — запитує тов. Максимівна з м. Кіровограда.

Відкриємо Кодекс про шлюб та сім'ю Української РСР. Стаття 25, в ній сказано: якщо один з подружжя, за час шлюбу істотно збільшився у своїй частині внесли трудових або грошових затрат на купівлю та подорожжя жінки із обох, вони можуть бути визнані судом спільною сумісною власністю подружжя.

Часто кажемо, що моли впровадити трих родів роботи: молоді спеціалісти, які працюють на великій промисловості, то по закінченні цього строку їм втрачає право на одержання житла поза державою, можна одержати його в порядку загальної черги. Чи правильно це! — запитує тов. Рибченко з м. Чернівців.

Ні, неправильно. Молоді спеціалісти, які з якоїсь причини не були забезпечені по приїзді обумовленою у постанові про направлення на роботу житлою площею і продовжують працювати на тих же підприємствах, як і раніше, одержавши, зберігають право на її одержання поза чергою, незалежно від строку роботи на державному підприємстві. У статті 10, організації (пункт 44 Положення про розподіл і використання у народному господарстві акулих міст і сараїв, спеціальних учбових закладів. Затверджене Держкомітетом РСР, Держпланом РСР, Держкомітетом РСР, Міністерством РСР, Міністерством РСР за погодженням з ВПРС і січня 1988 року).

Привіт допомогти по загальності і родів у сім'ї цього роду бухгалтерів відраховує за цілі суми прибуткових податок. Чи правильно це! — запитує тов. Савченко з м. Донецька.

Ні, неправильно. Згідно з примірною до відповіді на листку 4 Інструкції Міністерства фінансів РСР від 25 червня 1990 року № 25, зарплати, що вносяться в зарплату, за поданням зарплати в зарплату РСР «про прибутковий податок з громадян РСР, іноземних громадян і осіб без громадянства» асигнує до загальної і родів прибуткових податком не оподатковується.

На замітку обліку перебуває сім'я, але складається з матері та 18-річного сина. Яку квартиру повинні надати цієї сім'ї! — запитує тов. Черненко з м. Чернівців.

Згідно з ст. 50 Житлового кодексу Української РСР, пункту 52 Правил обліку громадян, які перебувають на постійному місцевому місці, і надання їм житла, приміщення в Українській РСР, затверджених постановою Ради Міністрів УРСР, Червоноград, від 11 грудня 1984 року № 470, при наданні житла, приміщення не допускається заселення однієї кімнати особами різної статі, старшими за дев'ять років, крім подружжя.

Отже, сім'я, що складається з матері і 18-річного сина, слід надати двокимнатну квартиру. Семен КАРПІЦКИЙ, юрист.

НАДІВАННЯ

СТОЮ над урвищем. Попереду, під кручею — ляміється хвилями Чорне море, позаду, і якось ста і тисячі метрах — багатопов'язаний будинок селища Н-ського.

Але ж, чому ж відійти від краю! — що ратом стривожений жіночий голос. — Не бачите, як тріщини? Але ж, чому ж відійти від краю! — що ратом стривожений жіночий голос. — Не бачите, як тріщини?

І ми райше так думаємо. А тепер остерігаємося. Перші ніж укладати дітей спати, щоперше навідуємося сюди, прислухаємося, як поводити себе круча...

До нашої бесіди присидуються всі нові мешканці найближчих житлових будинків. Їхні чоловіки — здебільшого офіцери, прапорщики, службовці Радянської Армії — роз'їхалися зранку по військових частках та підготували на службу ратунку з ними, оскільки незнайоми, який, схоже, готувати їх вислухати, полишили домашні турботи та й висинали сюди, над урвищем.

Ситуація

щоб поліпшити своїми тривогами. Не без надії, зрозуміло: а ратом хтось-таки на їх бачу заступити.

А сучі, якщо коротко, ось у чому. Над їхнім селищем нависла загроза: в останні роки почався інтенсивний обвал крутого берега, на якому воно розташоване. Особливо стривоживають зсуви, що ставали минулого літа. Ще б пак! Від материкового, так би мовити, масиву відкололася й опустилася брила десяти метрів 120 задовольняє та до 30 зашвиригав. І тут же пішли, все ближче, підступаючи до будинків, нозі тріщини...

— Ми й до цього, — заступив заступник голови виконкому Н-ського селища Раді народних депутатів В. Загородний, — не раз зверталися до допомоги й до командувача Одеського військового округу, й до об'єднаного. А після такого величезного обвалу технічного збору позачергову сесію селищної Ради, що маємо робити? Зарплата бачі самі ми не в армії. Тому направили депутатський запит голові

об'єднаному А. Бутенкові, командуючому військами округу генерал-полковнику І. Морозу, начальнику протиступного управління А. Бондаренкові. Замадали якнайшвидше почати роботи по закріпленню берега, інакше неминуха катастрофа.

Не скажемо, що той запит загубився десь у наміслярських шухлядах комісії заступників, й дещо зроблено. Зокрема, проведено обстеження місцини спеціалістами, складено проект на проведення робіт з метою надання берегу похилої, навіть деякі кошти військове відомство виділило. Та всього цього замало. Потрібно негайно ґрунтовно закріпити берег, що зсувається в море, а тут витрати вже неможливі.

З об'єднаному відповіли, таких коштів немає і найближчим часом не буде, так що розгортаючи роботи — не скоро. Мешканців Н-ського заступників: природні зсуви мають цілком інший характер, отже, спільний захист можемо сподіватися погугувати, ще років за шість-сім. Та люди в такі прогнози не вірять.

Георгій ВОРОТЮК, Одеська область.

Соціолог інформує

ЮРИДИЧНА МЕЖА

«Аргументи і факти» у № 1 цього року сповістили, що американські дослідники, які виконали виступ у найбільшій і найвідомішій містках планети, на одне з цитувалих міст у своєму списку поставили столицю України. Насилу вірилося? І мені також, але факт.

Одним з показників, що бралися до уваги в даному розрахунку, став індекс суспільної безпеки, пропорційний кількості вбивств, вчинених у місті. Для Києва він і справді виявився досить скромним, і, як припустимо, для Чикаго чи Москви. Та який експерт враховував не тільки масштаби, але й темпи наростання злочинності, то тут наша справа майже в вигляді набитої сумиш. Так, тільки в 1983 по 1990 рік кількість лише зареєстрованих злочинів зросла вдвічі.

Особливе занепокоєння викликає наростання злочинів серед неповнолітніх. Погляньте на таблицю, яка відображає зміну їх характеристик у порівнянні з 80-х років.

Співвідношення злочинів

	1980	1985	1990
Всього	686	613	1425
у т. ч. в групах	386	324	950
Нависших убивств	7	1	10
Кривдним державного майна	9	4	8
Кривдним особистого майна громадян	232	235	676
Порушення	95	92	136
Робочий напад	21	7	30
Потрапа аґа щодо загальної кількості злочинів	14,5	12,1	10,7

Хто ж вони, злочинці! — похитівши Девідте піднявись.

сьогодні на сторінках преси, окрім «Вісника» та телеканалу, чинить своє. А «красиво жити не заборонили». Тим більше, що суспільний страх перед мажоритарною державною машинною ослас, а демократичні механізми регулювання суспільного життя, забезпечення законності і виконання державного порядку, вихова-

ти на загрозі стрімкого наростання безробіття серед молоді (а вона вже стала реальною), не перешкодило обігнанню її перспективному розвитку, а розклад злочинів досить проблематичним.

Та майтріше, що молодіжна злочинність стрімко набирала організовані форми, про це свідчить хоча б збільшення злочинів, скоєних групами. За всіма ознаками близька чи вже й досягнута юридична межа, за якою молодіжна злочинність набрала нової якості, внаслідок своєї різкої «контрастності» злочинного середовища. У місті складається (якщо вже не склалася) молодіжна кримінальна інфраструктура (нока завжди є особливим ланкою «дорослої»), яка здатна до швидкої асиміляції «стихійних» молодих злочинців до мовдівтворення і розвитку. Як що ми дозволимо цьому процесові досягти таких меж, як у деяких інших містах (наприклад у Казані), то питання профілактики молодіжної злочинності перетвориться на питання справлятихся з боротьби за молоді, де навіть об'єднаних зусиль державних органів, громадськості і батьків може видатися замало.

Василь БЕЗЕ, Інспектор профілактичної служби УВС Києва.

Мад. Юрія ГОЛОВЧЕНКА.

РОДИНИ РИЛЬСЬКИХ

Разом із Вами сумуємо за приводу несподіваної смерті Богдана Максимовича Рильського, який гідно провів естафету славного роду на відведеному йому шляху.

Він був утіленням безсмертного духу своїх предків, передостім батька Максима, дла Талей. Дух цей передав сини.

Ми знаємо, що без Богдана Максимовича багатотомник Максим Рильський у тому вигляді, як він є, нарядч би вийшов би в світ.

Богдан Максимович покла також багато здоров'я на дотримання музео свого батька, згуртування навколо нього відданих людей.

То був невтомний трудник. Його втрата є непоправною і для нашої нації української культури.

Родина Рильських Раді Української РСР з питань культури та духовного відродження висловлює родичам, працівникам музею глибоке співчуття.

Життя коротке — мистецтво вічне.

Тіло — талине — душа безсмертна.

Голова Комісії Леся ТАЙОК.

НАД НОМЕРОМ
ПРАЦЮВАЛИ:
Заступник головного редактора —
Леонід Самолюков.
Чергові редактори —
Наталія Дюбанова,
Валентина Лябунська.
Автор мекети,
змішаний секретар —
Євген Українець.

Випускники —
Олександр Бондаренко,
Олександр Бондаренко.
Формування —
Володимир Кисельов.
Кортори:
Тамара Бешкетник,
Наталія Власни,
Людмила Морозова,
Людмила Меска,
Антоніна Сильверстова,
Любов Станіш.
Варствлення:
Тетяна Бачиш,
Алла Будинська,
Марія Солодов,
Ольга Шевченко,
Анатолій Атанасов,
Саргіт Станіш.
Літотиписти —
Тетяна Бачиш,
Наталія Познан.

Одрина Леоніда Комісії
друку видана
«Радська Україна»,
21.04.91, Київ-46.
пресент Переклад, 50,
Індекс 69955.
Тираж 165.650.
Передплата ціна
не рік 13.95 руб. 80 коп.
Зак. 01502.81